



DANMARKS TEATERFORENINGER

Af Kulturens Analyseinstitut, Juni 2026

Afsnit af Brancheblik: Scenekunst

www.scenekunsten.dk

KULTURENS ANALYSEINSTITUT



Den Kongelige Ballet på turne

DANMARKS TEATERFORENINGER

Frivillige knokler for at få den bedste scenekunst ud i hele landet – det er kort fortalt essensen af arbejdet i de lokale teaterforeninger i landet. Det er en traditionsrig foreningskultur med et tæt samarbejde på tværs af landet og et konstant fokus på at være fagligt opdateret.

Scenekunst præsenteres i mange sammenhænge, på mange scener og af mange forskellige arrangører.

I en stor del af Danmark findes der ikke fast etablerede scenekunstinstitutioner som f.eks. egnsteatre, små storbyteatre og landsdelsscener. Det betyder, at scenekunsten her ofte præsenteres i kombination med andre genrer – eksempelvis i kulturhuse, forsamlingshuse, idrætscentre, udendørs på torvet og mange andre steder.

En stor gruppe af arrangører - lokale teaterforeninger, der står bag præsentationen af professionel scenekunst uden for de driftsstøttede teatres virke, er medlem hos Danmarks Teaterforeninger. Dette afsnit dykker ned i, hvem de er, og hvilken rolle de spiller.

Med fokus på hvordan scenekunsten når ud i hele landet, er de lokale teaterforeninger særligt interessante. De fungerer ofte som arrangører i områder, hvor der er få eller ingen andre, der præsenterer professionel scenekunst.

Hovedpointer

De lokale teaterforeninger har generelt et højt aktivitetsniveau og præsenterer i gennemsnit omkring 20-25 forestillinger om året.

Der er stor spredning og mangfoldighed i de forestillinger, der vises. En top-ti-gruppe af producenter sælger mange forestillinger, men der findes også en lang række producenter, som hver står bag et mindre antal forestillinger. En betydelig del af de lokale teaterforeninger præsenterer desuden

børneteater, friluftsfestillinger og gadeteater. Omkring 2/3 af de lokale teaterforeninger er udpeget som medlemmer af Turnenetværk Danmark. Projektstøtteudvalget for scenekunst i Statens Kunstfond udpeger scenerne, som dermed understøtter at smallere scenekunst-festillinger kommer rundt i hele landet.

Hovedparten af teaterforeningerne er mindre organisationer, der drives på baggrund af frivilligt engagement. Nogle få foreninger skiller sig ud ved at være større og have ansatte medarbejdere. Der tilkøbes dog ofte professionel bistand til markedsføring, salg og regnskab. Selve afviklingen af festillingerne foregår typisk i lejede faciliteter med professionel teknisk bistand.

Geografisk dækning er svært at opgøre, da vi i analysen ikke har data på hvor publikum kommer fra. De lokale teaterforeninger har hjemsted hver i en, nogle få i flere, kommuner. De betyder at udbuddet af festillinger især foregår på steder i 56 kommuner – særligt uden for de fire største bykommuner. De fleste teaterforeninger har flere spillesteder i deres lokalområde og bringer dermed festillinger rundt i kommunen. Samlet har teaterforeningerne årligt omkring 200.000 gæster, hvoraf cirka 15 % er børn og unge.

De lokale teaterforeninger balancerer en økonomi på billetsalg og støtte fra stat og kommuner. Den offentlige støtte er afgørende og udgør samlet ofte ca. halvdelen af foreningernes økonomi. Hovedparten af økonomien går direkte til at præsentere scenekunst, kun en lille del til administration. Mange opgaver varetages af frivillige.

Modellen med støtte til lokale teaterforeninger er attraktiv set fra en kommunal synsvinkel. Den muliggør en betydelig statslig medfinansiering til præsentation af professionel scenekunst, som kan præsenteres bredt i den kommunale geografi. Modellen forudsætter dog lokale ildsjæle og et stærkt frivilligt engagement, der kan drive arbejdet.



National organisering

Danmarks Teaterforeninger (DT) er den nationale organisation for de lokale teaterforeninger. Organisationen betegner sig selv som brancheforening for lokalt forankrede teaterforeninger, geografisk fordelt over hele landet – inklusive Sydslesvig. Danmarks Teaterforeninger blev etableret i 1967 og har sekretariat på Vartov i København. Læs mere [her](#). Vedtægterne kan ses [her](#).

Bestyrelsen består af ni medlemmer, der repræsenterer lokale teaterforeninger fra hele landet. De vælges på den årlige generalforsamling.

Det årlige omdrejningspunkt er: DT Teaterseminar. Omkring 70 producenter deltager med præsentation af ca. 150 turnéproduktioner, hvoraf en stor del vises i uddrag på scene. Således danner de lokale teaterforeninger sig overblik over mulighederne for kommende sæsoner. Det årlige teaterseminar samler over 500 deltagere.

De lokale teaterforeninger kan bruge en central digital teaterguide, som er et nyttigt redskab for DTs medlemmer, i udvælgelsen af turnéforestillinger. Scenit driver Teaterguiden.



DTs teaterseminar 2023 i Kolding

Danmarks Teaterforeninger (DT) varetager den samlede ansøgning, afrapportering og formidling af det statslige formidlingstilskud for medlemsforeningerne. Dermed bliver processen enklere og mindre bureaukratisk for de lokale teaterforeninger. Scenit vejleder om og administrerer to andre støtteordninger, der er relevante for de lokale teaterforeninger: refusionsordningen og Turnénetværk Danmark.

Stort fokus på kompetenceløft

Danmarks Teaterforeninger (DT) gennemfører hvert år kursus- og kompetenceaktivitet med stor lokal opbakning. Fokusområderne er blandt andet markedsføring, uddannelse af bestyrelsesmedlemmer, regnskab, jura og publikumsudvikling.

Der er desuden udviklet en digital platform, som sikrer effektiv deling af materiale mellem producenter og lokale teaterforeninger. Formålet er at mindske administrationen og gøre det nemt løbende at have adgang til opdateret markedsføringsmateriale og produktionsinformation.

Læs mere [her](#).

Der er teaterforeninger over de meste af landet

I 2026 er 61 lokale teaterforeninger medlem af Danmarks Teaterforeninger (DT).

Foreningerne er kendetegnet ved at arrangere forestillinger med professionel scenekunst. De må ikke forveksles med amatørteaterforeninger, hvor medlemmerne selv spiller teater eller undervises i teater.

Organiseringen går tilbage til begyndelsen af 1960'erne. Den første danske teaterlov fra 1963 havde fokus på støtte til turnéteater og etablerede støtteordninger for såkaldte publikumsorganisationer. Mange

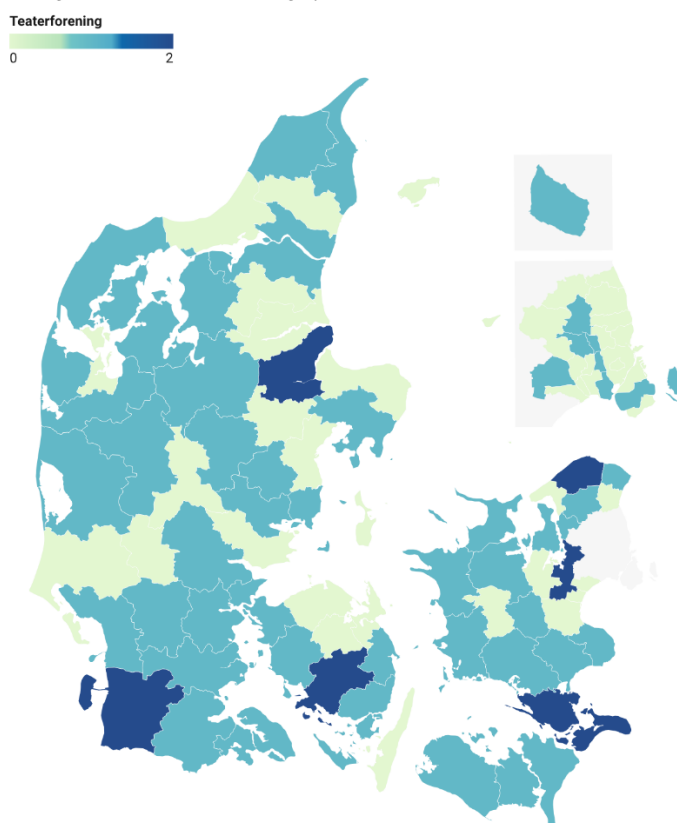
teaterforeninger opstod i denne periode i den form, vi kender i dag. Tidligere havde teaterforeninger ofte karakter af lukkede medlemsforeninger.

Siden årtusindeskiftet har mellem 60 og 70 lokale teaterforeninger været medlem af Danmarks Teaterforeninger. For interesserede i historien om de danske teaterforeninger kan bogen *Teater til hele Danmark* af Jørgen Hvidtfelt anbefales. Den gennemgår perioden fra 1967 til 2017.

Kortet herunder viser, hvilke kommuner, hvor teaterforeninger har hjemsted. De er bredt fordelt over hele landet, dog med færrest i det storkøbenhavnske område. 42 kommuner har ikke en lokal teaterforening med hjemsted, og enkelte kommuner – eksempelvis Roskilde og Randers – har mere end én.

Kommuner med lokale teaterforeninger

Oversigt over antal lokale teaterforeninger pr. kommune.



Kilde: Kulturens Analyseinstitut • Lavet med Datawrapper

De fleste teaterforeninger har et mangeårigt virke, og der etableres kun sjældent nye foreninger. Inden for de seneste ti år er fem foreninger startet op og har opnået en mere varig drift, herunder Værket Musik- og Teaterhus, Teater Vejen og Svendborg Teaterforening.

Det er tilsvarende sjældent, at en teaterforening lukker. Inden for de seneste ti år er under ti foreninger ophørt, blandt andet Teaterkredsen Mariagerfjord og Rudersdal Teater. Der opstår dog også enkelte teaterforeninger, som kun eksisterer i få år.

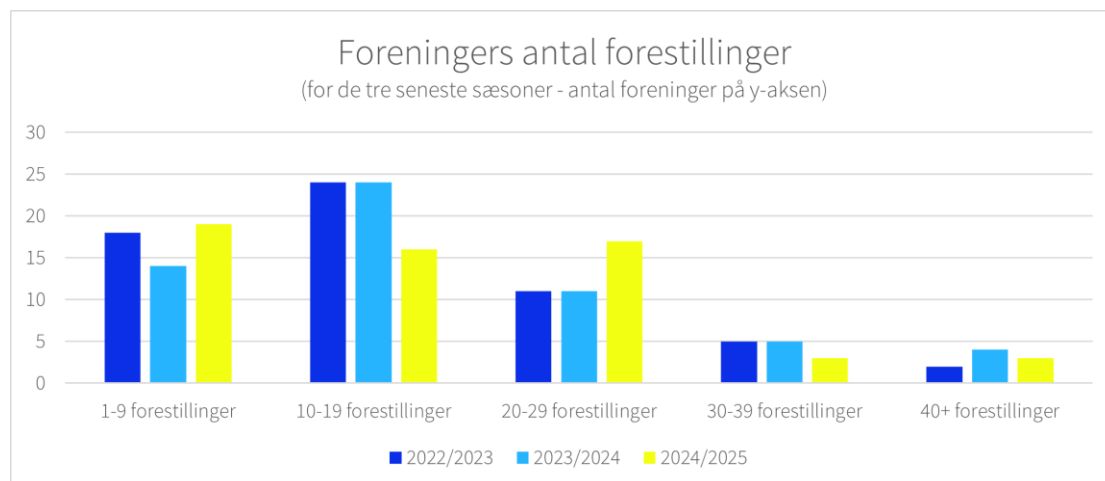
Teaterforeningerne er almindelige foreninger, der i kernen ledes af en bestyrelse valgt på en generalforsamling. Teaterforeningernes forestillinger er åbne for alle og vises for både medlemmer og ikke-medlemmer. Antallet af medlemmer (eller abonnenter) varierer meget fra teaterforening til teaterforening. Mange

teaterforeninger har vedtægter, der tager udgangspunkt i standardvedtægter udarbejdet af Danmarks Teaterforeninger.

Medlemmerne i Danmarks Teaterforeninger kan ses [her](#).

Aktivitetsniveau i en lokal teaterforening

Aktivitetsniveauet i de lokale teaterforeninger varierer betydeligt.



Mere end halvdelen af foreningerne afholder op til 20 forestillinger om året, mens knap en femtedel præsenterer mere end 30 forestillinger årligt.

Helsingør Teater skiller sig på grund af sit omfattende program i forbindelse med Passage Festivalen markant ud med mere end 150 forestillinger om året og er dermed atypisk i sammenligningen. Blandt de mest aktive foreninger – ud over Helsingør – er eksempelvis Skive og Omegns Teaterkreds, Roskilde Teater og Viborg Teater, som hver præsenterer omkring 40 forestillinger årligt.

Langt de fleste foreninger opfører hver forestilling én gang. Færre end ti foreninger spiller samme forestilling flere gange, herunder Svendborg Teaterforening, Viborg Teater og Teaterforeningen Bornholm. Aalborg Kongres & Kultur Center samt Værket Musik- og Teaterhus er ligeledes atypiske, idet de præsenterer et mindre antal – men til gengæld meget store – forestillinger målt på både publikumstal og indkøbspris, som typisk opføres flere gange.

Samlet præsenterer de lokale teaterforeninger mellem 1.100 og 1.200 scenekunstforestillinger årligt. Disse fordeler sig på cirka 900–950 forskellige produktioner. I de senest fire sæsoner (efter corona) har antallet af forestillinger samlet for hele landet ligget rimelig stabilt med ca. 1135 forestillinger i gennemsnit.

Begrebsdefinition:

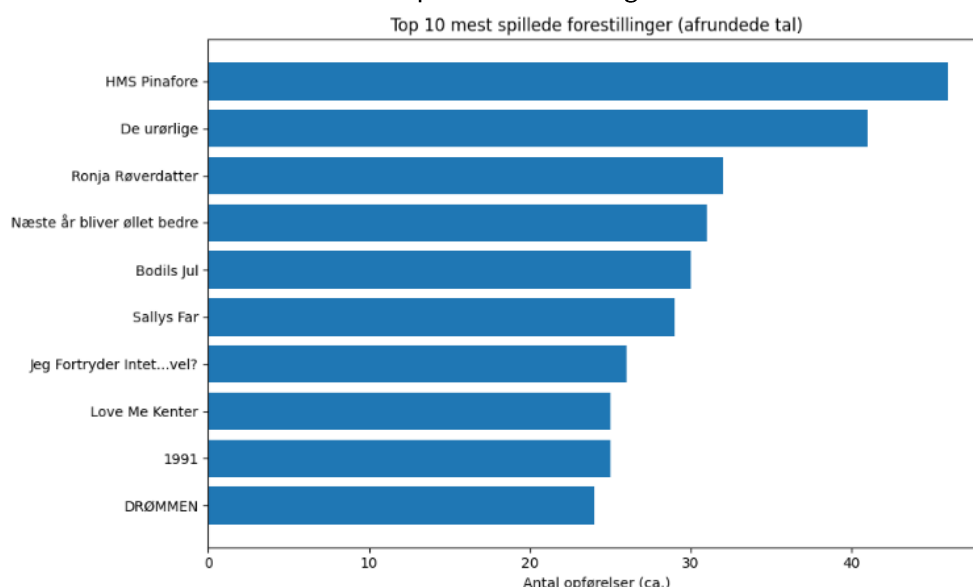
Produktioner: Scenekunstværker/teaterstykker.

Forestillinger: Antallet af visninger en produktion opføres.
(Følger Danmarks Statistiks definitioner)

Det ligger uden for denne analyses ramme at foretage en dybdegående gennemgang af genrer og kunstneriske formater. Overordnet kan det dog konstateres, at teaterforeningerne har et bredt og varieret program.

Der findes en top-ti-liste over forestillinger, som i løbet af et år opføres af omkring halvdelen af teaterforeningerne. Det drejer sig især om kendte dramatiseringer (f.eks. *Ronja Røverdatter*), musikforestillinger og juleforestillinger. Børne- og familieforestillinger udgør desuden en væsentlig del af repertoire.

Her er et overblik over de ti mest spillede forestillinger i sæson 2024-2025.



Der ses en tydelig fordeling, hvor få produktioner spilles mange gange, mens rigtig mange produktioner kun opføres få gange. Eksempelvis er der knap 50 produktioner, som kun opføres én gang. De ti mest spillede produktioner står for knap 25 % af det samlede antal forestillinger i sæson 2024-2025. Det peger på en relativt stor spredning i repertoireet med få brede produktioner og mange mindre titler.

Ved sammenligning med sæsonerne 2023-2024 og 2022-2023 ses grundlæggende de samme tendenser med mindre udsving.

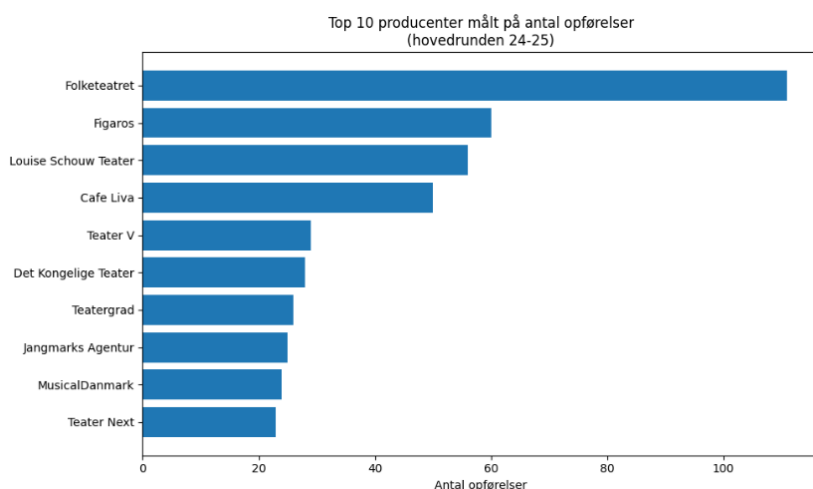
Der er en særskilt ordning, Turnénetværk Danmark, der skal fremme, at smallere forestillinger kommer på større turné. Netværket er organiseret med en række "scener", der er medlem, både egnsteatre, kulturhuse, små storbyteatre og lokale teaterforeninger, som så får mulighed for at præsentere udvalgte forestillinger med ekstra økonomisk støtte, såfremt forestillingen giver underskud.

Det er ca. 75-85 aktive scener. De lokale teaterforeninger udgør størstedelen af disse scener (40-46 scener - over de senest tre sæsoner). Via Turnénetværket præsenteres årligt mellem 500 og 550 forestillinger, heraf præsenterer de lokale teaterforeninger knap halvdelen.

Det betyder, at en stor andel (ca. 2/3) af de lokale teaterforeninger præsenterer en pæn andel smallere forestillinger. På den måde er en betydelig del af indsatsen nationalt for at få smallerede scenekunst ud i hele landet.

Producenter og markedskoncentration

Der er et relativt mangfoldigt udbud af forestillinger med stor spredning på producenter.



Folketeatret er den klart største producent målt på antal solgte forestillinger. De ti største producenter i sæson 2024-2025 stod samlet bag omkring 40 % af alle forestillinger. Omvendt er der 25 producenter, som hver kun har én forestilling på programmet. I alt har knap 130 producenter leveret forestillinger i sæsonen.

Medianen ligger på seks forestillinger pr. producent, mens

gennemsnittet er godt otte. Det indikerer en struktur med mange mindre producenter og et mindre antal større aktører.

De ti største producenter står desuden for lidt over 50 % af det samlede indkøbsvolumen. Det samlede indkøbsvolumen udgør godt 33 mio. kr. (sæson 2024-2025). Gennemsnittet pr. producent er cirka 250.000 kr., mens medianen er omkring 90.000 kr. De ti største producenter står ligeledes bag hovedparten af de mest solgte forestillinger (ca. 85 %).

Det samlede indkøbsvolumen for alle de lokale teaterforeninger svinger en del fra år til år, hvilket skyldes få meget store og dermed dyre forestillinger, som præsenteres på turné i nogle år og i andre år ikke. Gennemsnittet over de senere sæsoner ligger omkring 44 mio. kr. årligt. Sæson 2024-2025 ligger således under niveau.

Prisniveau og sammenhæng med afsætning

Prisstrukturen for indkøb af forestillinger i sæson 2024-2025 fremstår relativt stabil. Den gennemsnitlige indkøbspris pr. forestilling er ca. 31.500 kr., mens medianen er 30.000 kr. Størstedelen af forestillingerne ligger i et prisinterval mellem 20.000 og 40.000 kr.

De ti producenter med flest forestillinger har en gennemsnitlig indkøbspris på ca. 37.000 kr., hvilket er omkring en tredjedel højere end det samlede gennemsnit.

En overordnet analyse af sammenhængen mellem pris, antal opførelser og publikumstal viser ingen entydig korrelation. Dyrere forestillinger opføres generelt lidt oftere og har en tendens til at tiltrække et større publikum. Der findes dog både billigere forestillinger med høje publikumstal og dyre forestillinger, der opføres få gange og tiltrækker et begrænset publikum.

Ved sammenligning med sæsonerne 2023-2024 og 2022-2023 ses de samme overordnede mønstre. Det bemærkes dog, at både gennemsnitspris og medianpris er faldet en smule over de tre sæsoner.

Samlet vurdering

Overordnet viser analysen en betydelig spredning og mangfoldighed i de forestillinger, der præsenteres. En top-ti-gruppe af producenter sælger mange forestillinger, mens en lang række producenter hver står bag et mindre antal.

Det tyder på, at det er relativt tilgængeligt for mindre og eventuelt nye producenter at få sine forestillinger på turné gennem lokale teaterforeninger. Omvendt indikerer tallene, at det kræver en særlig position eller gennemslagskraft at opnå et højt antal opførelser på tværs af foreningerne.



Gadeteaterfestival

Anden aktivitet – børneteater, gadeteater og teater i det fri

Knap halvdelen af de lokale teaterforeninger har en markant aktivitet med børneteater. Det kan være samarbejde med kommunen om skoleforestillinger, samarbejde med de lokale biblioteker om børneteater etc. Mange præsenterer mellem 5-15 årlige skoleforestillinger. Ofte betyder det også, at foreningen så er organiseret med et særskilt børneteaterudvalg.

Gadeteater og friluftsteater præsenteres af ca. 20% af de lokale teaterforeninger. Det sker tit i tæt samarbejde med kommunen, som festivalaktivitet, i byrum og som sommerarrangementer.

Disse foreninger finansierer ovenstående især ved brug af den statslige refusionsstøtteordning i samarbejde med kommunen.

Organisering og frivilligt arbejde

Via et spørgeskema blandt medlemmer af Danmarks Teaterforeninger (DT) er det kortlagt, hvordan de lokale teaterforeninger organiserer deres arbejde.

Teaterforeningerne kan overordnet karakteriseres som små, lokalt forankrede kulturorganisationer, der drives af højt engagerede frivillige i en arbejdende bestyrelsesstruktur med selektiv professionalisering og stærk afhængighed af kommunale rammevilkår.

Det mest gennemgående træk er, at bestyrelsen ikke blot fungerer som strategisk ledelse, men også som den udførende organisation. Bestyrelserne består typisk af 5–9 medlemmer (ofte med suppleanter) og konstituerer sig klassisk med formand, næstformand, kasserer og sekretær – ofte suppleret med ansvarsområder som PR, børneteater eller repertoire.

I mange foreninger varetager bestyrelsen følgende opgaver:

- Repertoirevalg (oftest med afsæt i DTs teaterseminar)
- Kontraktindgåelse med producenter
- Markedsføring (brochurer, presse, sociale medier og nyhedsbreve)
- Billetsalg og publikumsservice
- Praktisk afvikling (backstagehjælper, billetkontrol, værtskab, garderobe og bar)

Bestyrelsen fungerer således i praksis både som ledelse, administration, marketingafdeling og afviklingsstab.



Frivillige deler programmer ud

Frivillighedens omfang og fordeling

Frivilligt arbejde er et bærende element, men arbejdsindsatsen er ujævnt fordelt. En mindre kerne – ofte formand og kasserer – står for en meget stor del af arbejdet.

Det årlige timeforbrug spænder typisk fra:

- 200–400 timer for almindelige bestyrelsesmedlemmer
- 1.000–2.000 timer for formænd i større eller mere komplekse foreninger

En væsentlig tendens er, at foreningerne køber sig fri af særligt tidskrævende, tekniske eller risikofyldte opgaver.

Der købes typisk ekstern hjælp til:

- Regnskab og revision
- Scenemestre og teknisk personale
- PR-bureau eller SoMe-bistand
- Administrativ hjælp (deltid eller få timer ugentligt)

Nogle større foreninger har en deltids- eller fuldtidsansat daglig leder eller et egentligt sekretariat. Selv i disse tilfælde er bestyrelsen dog fortsat meget aktiv i den daglige drift.

Omfanget af frivilligt arbejde (årligt)

Opgørelsen af det frivillige arbejde er baseret på lokale skøn og skal derfor læses med en vis usikkerhed. Overordnet kan teaterforeningerne opdeles i tre hovedgrupper efter omfanget af frivilligt engagement:

Niveau 1 – Ekstremt højt frivilligt engagement: Ca. 3.000–5.000+ timer årligt

Disse foreninger fungerer reelt som store og komplekse organisationer, ofte med festivaler, mange spillesteder eller omfattende aktivitetsniveau.

Kendetegn:

- Stor bestyrelse og mange øvrige frivillige
- Festivaldrift eller mange særprojekter
- Høj organisatorisk kompleksitet

Eksempler: Helsingør Teater (ca. 4.500–5.000+ timer), Roskilde Teater (knap 5.000 timer), Vejleegnens Teaterforening (ca. 3.000+ timer)

Disse foreninger opererer organisatorisk på et markant højere niveau end de fleste øvrige.

Niveau 2 – Meget højt frivilligt engagement: Ca. 1.500–3.000 timer årligt

Her findes de klassiske større teaterforeninger: mange forestillinger, arbejdende bestyrelse og ofte en vis lønnet bistand – men hvor frivilligheden fortsat er det bærende element.

Kendetegn:

- 20–40 forestillinger årligt
- Arbejdende bestyrelse kombineret med evt. deltidsansatte
- Tydelig arbejdsdeling og udvalg

Eksempler: Hvidovre Teaterforening (2.000–2.500 timer), Sønderborg Teaterforening (ca. 2 årsværk ≈ 3.000 timer), Silkeborg Teater (anslået 2.500–3.000 timer), Hjørring Teater (ca. 1.450–1.500 timer)

Disse foreninger fremstår organisatorisk bæredygtige, men er samtidig stærkt afhængige af nøglepersoner.

Niveau 3 – Mellemstort frivilligt engagement: Ca. 700–1.500 timer årligt

Dette er den største gruppe. Foreningerne er typisk solide, lokalt forankrede og i høj grad afhængige af bestyrelsens indsats.

Kendetegn:

- 10–25 forestillinger årligt
- Bestyrelsen løfter hovedparten af opgaverne
- Begrænset eller ingen ansat bistand

Eksempler: Vestfyns Teater (ca. 1.100 timer), Skanderborg Teaterforsyning (ca. 1.100–1.200 timer), Frederikssund Teaterforening (ca. 900 timer), Teaterkredsen Limfjorden (ca. 900–1.200 timer)



Scenekunst i det fri

Geografisk udbredelse

De lokale teaterforeninger arbejder under meget forskellige geografiske vilkår. Der findes teaterforeninger med hjemsted i 56 af landets 98 kommuner, og i enkelte kommuner er der mere end én forening. Det betyder som hovedregel at de scener, der præsenterer scenekunst på, er placeret i kommunens geografi. Præcis hvor publikum kommer fra, har vi ikke data til at vise.

I de fire største bykommuner – København, Aarhus, Odense og Aalborg – er der et betydeligt antal scenekunstinstitutioner. Kun i Aalborg findes der en teaterforening. Den er integreret i Aalborg Kongres & Kultur Center.

I 27 af landets øvrige kommuner findes der både en lokal teaterforening og enten et egnsteater eller et § 5-teater (statsligt driftsstøttede scenekunstinstitutioner). Det gælder eksempelvis Viborg, Vordingborg, Roskilde, Haderslev, Thisted og Svendborg. De statsligt støttede teatre har til opgave at udvikle og producere nye forestillinger og driver som regel en fast scene, men har ofte også aktiviteter rundt i kommunen.

Der er således 29 kommuner, hvor den lokale teaterforening er hovedaktør i forhold til præsentation af professionel scenekunst.

Derudover er der 42 kommuner, hvor der ikke er en teaterforening med hjemsted. Af disse har ni et egnsteater eller § 5-teater – især i det storkøbenhavnske område (fx Allerød, Gentofte, Gladsaxe og Ishøj), men også i kommuner som Struer og Langeland.

Det betyder, at 33 kommuner, hverken har hjemsted for en lokal teaterforening, et egnsteater eller et § 5-teater. Der kan være andre aktører, der præsenterer scenekunst i disse områder, men dette er ikke kortlagt i analysen. Der er også lokale teaterforeninger, som dækker nabokommuner, f.eks. laver Helsingør Teater også forestillinger i Gilleleje og Fredensborg. Det er spændende at se nærmere på om udbuddet af scenekunst kan styrkes i disse kommuner eller det dækkes fint fra aktører med hjemsted i f.eks. nabokommunerne.

Samspil mellem egnsteatre og teaterforeninger

I de kommuner, hvor både egnsteater og teaterforening er til stede, er rollefordeling og samarbejde et centralt spørgsmål.

I 2020 blev der gennemført en undersøgelse af samarbejdet i 15 udvalgte kommuner (Egnsteaterundersøgelsen 2020). Hovedkonklusionen var, at samarbejdet generelt er positivt, men ofte ikke fuldt udbygget. Kun få steder fungerer samarbejdet optimalt, og kun i et mindre antal tilfælde beskrives det som direkte dårligt eller ikke-eksisterende.

Samarbejdet foregår typisk inden for følgende områder:

Repertoire og spilledatoer: Det mest udbredte og velfungerende samarbejdsområde. Teaterforeninger præsenterer ofte større turnéforestillinger, mens egnsteatre prioriterer mindre produktioner – ofte i samarbejde med andre egnsteatre. Samarbejdet er dog mange steder uformelt.

Markedsføring: Fælles brochurer og annoncering forekommer kun få steder. De fleste henviser dog til hinandens hjemmesider.

Billetsamarbejde: Vanskeligt at etablere på grund af forskellige billetpriser og tilskudsordninger. Samarbejdet fungerer bedst i forbindelse med fællesforestillinger med ens prisstruktur.

Spillesteder og lokal praksis

Teaterforeningerne organiserer deres forestillinger forskelligt i den lokale geografi. Nogle arbejder på mange forskellige spillesteder, mens andre primært anvender én fast scene.

Den mest udbredte model er en central hovedlokation, hvor størstedelen af forestillingerne afvikles, kombineret med et mindre antal satellitscener, hvor der lejlighedsvis præsenteres forestillinger.

Nedenfor følger en kategorisering af de lokale teaterforeninger efter antal spillesteder.

De lokale teaterforeninger kan overordnet opdeles i fire niveauer efter graden af spillestedsdiversitet.



Silkeborg Teater arbejder på 12 lokationer

Forskellene afspejler både geografiske vilkår, organisatorisk kapacitet og strategiske valg i forhold til publikumsudvikling.

På det højeste niveau findes foreninger med meget høj spillestedsdiversitet, typisk med ti eller flere spillesteder. Disse foreninger arbejder markant decentralt og fleksibelt og præsenterer forestillinger i kulturhuse, på skoler, i kirker, på biblioteker og i det offentlige rum. Forestillingerne tilpasses aktivt de konkrete rammer frem for omvendt, hvilket indebærer et betydeligt logistisk og organisatorisk arbejde. Denne type forening har ofte en tæt kobling til kommune, skoler og

lokalsamfund og kan være involveret i festivalaktiviteter eller større særprojekter. Eksempler på dette niveau er Helsingør Teater, Silkeborg Teater, Teater Vesthimmerland, Vestfyns Teater, Roskilde Teater og Sønderborg Teaterforening. Disse foreninger opererer organisatorisk på et relativt komplekst niveau sammenlignet med hovedparten af de øvrige.

På næste niveau findes foreninger med høj spillestedsdiversitet, typisk mellem fem og ni spillesteder. Her kombineres ét primært spillested med en række satellitlokationer såsom skoler, biblioteker, kulturhuse, kirker og plejehjem. Der er ofte en tydelig strategisk intention om geografisk og målgruppemæssig spredning, og aktiviteter inden for børne- og ungeteater samt skoleforestillinger fylder ofte relativt meget. Spillestedet vælges aktivt i forhold til forestillingens karakter og målgruppe. Denne kategori omfatter blandt andre Frederikshavn Teaterforening, Teaterforeningen Bøgestrømmen, Teater i Aabenraa, Stevns Teater og Frederikssund Teaterforening, sidstnævnte i den nedre ende af spændet.

Den mest udbredte kategori er moderat spillestedsdiversitet, hvor foreningerne typisk benytter to til fire spillesteder. Her findes som regel én fast hovedscene, der danner rammen om størstedelen af forestillingerne, suppleret af enkelte alternative lokationer. De supplerende spillesteder anvendes ofte til børneteater, mindre produktioner eller særlige formater, som kræver en anden type rum. Eksempler er Næstved Teater, Haderslev Teater, Thisted Teaterkreds og Teaterkredsen Limfjorden. Vejleegnens Teaterforening bevæger sig også i dette felt, om end med en tydelig hovedscene som omdrejningspunkt.

Endelig findes en gruppe med lav spillestedsdiversitet, hvor aktiviteterne i altovervejende grad er koncentreret om ét fast spillested, eventuelt med sjældne undtagelser. Her er strukturen præget af et tæt samarbejde med et kulturhus eller et lokalt teater, hvilket reducerer den logistiske kompleksitet og ofte sikrer stærk teknisk understøttelse. Eksempler på denne model er Vestsjællands Teaterkreds i Slagelse Teater, Viborg Teaterforening i Viborg Teater, Rødovre Teaterforening i Kulturhuset Viften, Horsens Teaterforening i Horsens Ny Teater, Skanderborg Teaterforsyning i Kulturhus Skanderborg samt Ærø Teaterforening med Kulturladen som primært spillested.

Samlet set viser analysen, at spillestedsstrukturen spænder fra stærkt decentrale og komplekse modeller til koncentrerede samarbejdsmodeller omkring én fast scene. Valget af model hænger tæt sammen med både geografiske forhold, kommunal infrastruktur og den enkelte forenings organisatoriske kapacitet.



Kursus i markedsføring for lokale teaterforeninger

Publikum hos de lokale teaterforeninger

Det samlede årlige publikumstal ligger i omegnen af 180.000–210.000 gæster. Niveauet er fortsat lavere end før coronapandemien og vurderes at være cirka 10–15 % under det tidligere niveau. Nedgangen hænger blandt andet sammen med, at der samlet set er færre aktive teaterforeninger end før pandemien.

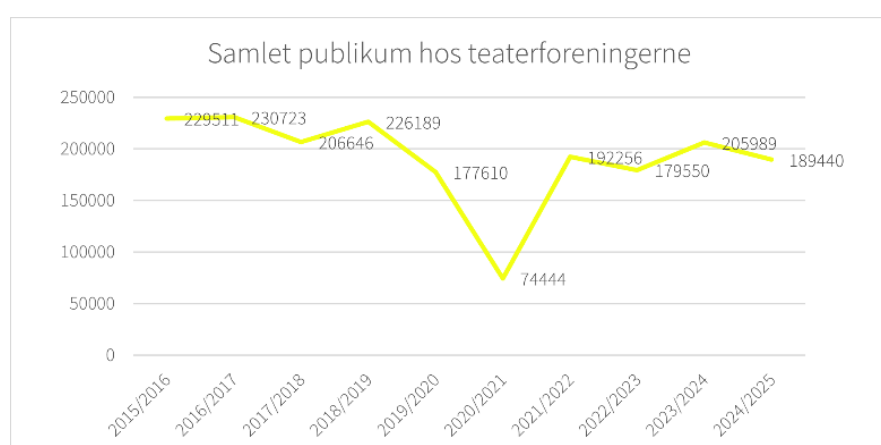
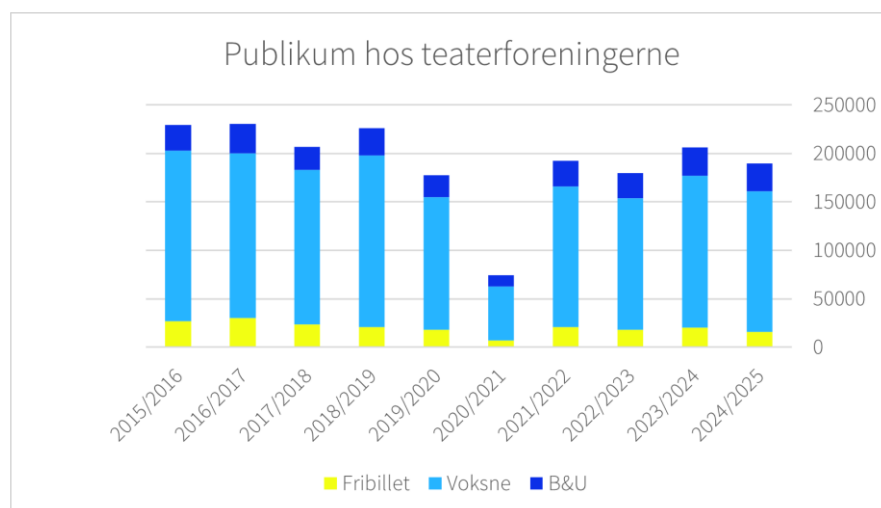
Børn og unge – opgjort som rabatbilletter til 0–25-årige – udgør 14–15 % af det samlede billetsalg. Andelen har haft en svagt stigende tendens over de seneste ti år.

Flere foreninger arbejder desuden systematisk med sponsorbilletter og fribilletter. Disse udgør samlet set omkring 8–10 % af det totale publikumstal.

Ca. 1/5 af teaterforeninger laver også forestillinger i samarbejde med den lokale kommune - det kan være børneforestillinger på skoler etc. Publikumstal for dette indgår ikke i denne analyse, da alene data fra forestillinger støttet via formidlingsordningen er med. Derfor kan der være et højere publikumstal i disse foreningers virke. Der arbejdes på at kortlægge disse data via opgørelser om kommuners brug af en anden støtteordning - refusionsordningen.

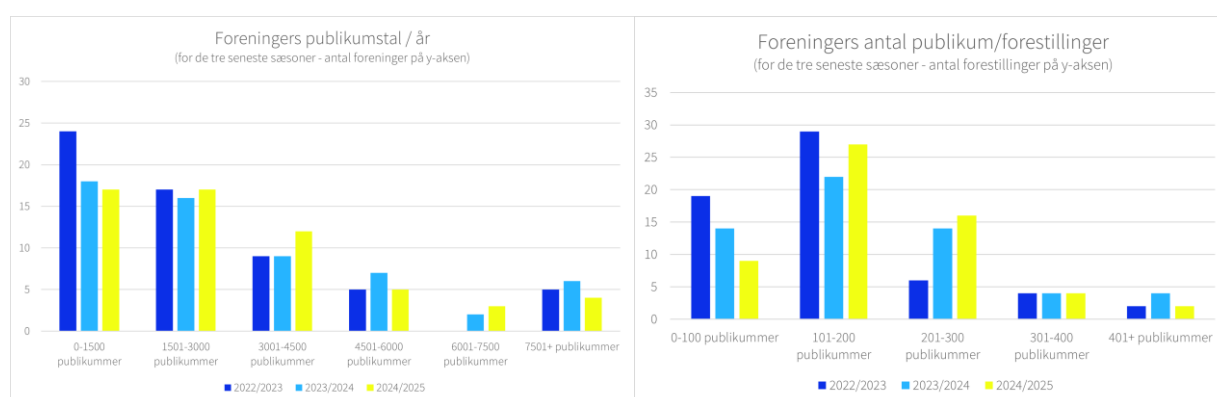
Det bemærkes, at opgørelserne – herunder årsregnskaber – følger scenekunstsæsonerne fra sommer til sommer. Coronapandemien påvirkede særligt sæsonen 2020/2021.

Brancheblik – Scenekunsten i Danmark: Danmarks Teaterforeninger



Lidt mere end halvdelen af de lokale teaterforeninger har op til 3.000 publikummer om året. I den anden ende af skalaen findes en mindre gruppe på fire til seks teaterforeninger med over 7.500 publikummer årligt. Det gælder eksempelvis Vestsjællands Teaterkreds, Helsingør Teater og TeaterVejle.

Fordelingen peger således på en struktur, hvor hovedparten af foreningerne opererer i et mindre eller mellemstort publikumsspor, mens en begrænset gruppe har et markant større publikumspotentiale.

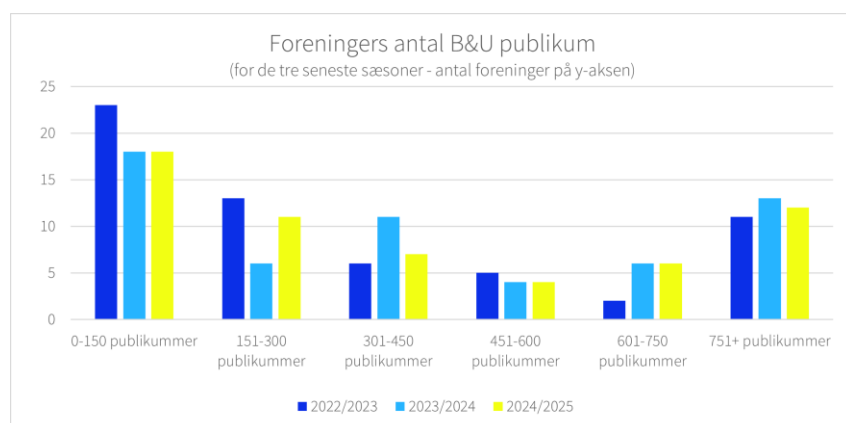


Hovedparten af de lokale teaterforeninger har i gennemsnit mellem 0 og 200 publikummer pr. forestilling. Over de seneste tre sæsoner ses dog en tendens til, at andelen af forestillinger med under 100

publikummer falder, mens flere forestillinger samler mellem 201 og 300 publikummer.

En mindre gruppe foreninger har i gennemsnit over 400 publikummer pr. forestilling. Den markante undtagelse er Aalborg Kongres & Kultur Center, som – med et begrænset antal årlige forestillinger – har et gennemsnit på over 800 publikummer pr. forestilling.

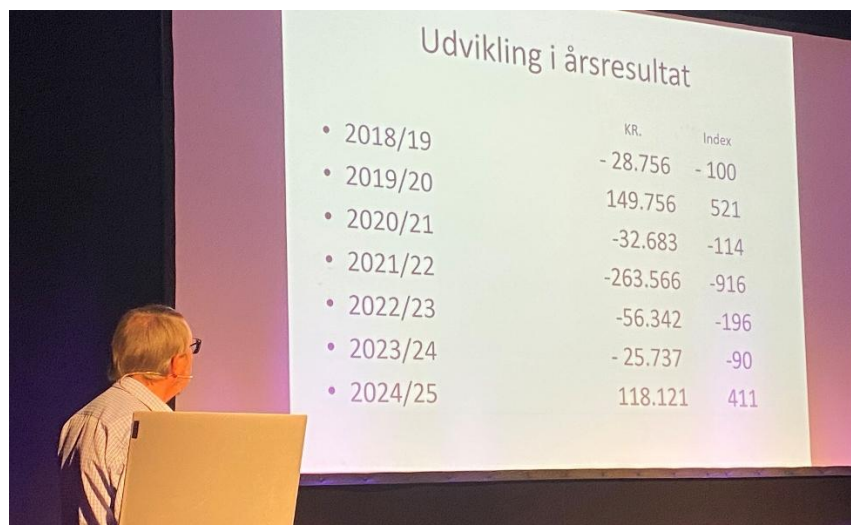
Udviklingen peger samlet set på en svag bevægelse mod større publikum pr. forestilling, om end hovedparten fortsat ligger i det mindre til mellemstore segment.



En femtedel af teaterforeningerne sælger årligt mere end 750 billetter til børn og unge. Omvendt har knap en tredjedel et årligt salg på under 150 B&U-billetter. Det vidner om en betydelig variation i omfanget af aktiviteter målrettet børn og unge. Blandt de foreninger med særlig høj aktivitet på området kan nævnes Skive og Omegns Teaterkreds, TeaterVejle og TEMA Teater i Baltoppen.

Sammenligningsmæssigt samler Danmarks Teaterforeninger næsten lige så mange publikummer som henholdsvis de danske egnsteatre eller de danske storbyteatre tilsammen (cirka 10–15 % færre). Dette understreger teaterforeningernes betydelige rolle i den samlede nationale publikumsinfrastruktur for scenekunst.

Udover publikummer, der køber billetter, præsenterer ca. en femtedel af de lokale teaterforeninger scenekunst i det fri og gadeteater. Det sker f.eks. i samarbejde med leverandører af gadeteaterfestivaler eller ved egen booking og produktion. De præcise besøgstal til dette er meget svære at gøre op og bygger på skøn. Helsingør Teaters store Passage Festival skønnes f.eks. at have omkring 20.000 årlige publikummer og Silkeborgs udgave af ”Denmark international gadeteaterfestival” har årligt 7-8 forestillinger med skønnet 2000 publikummer.



En kasserer fremlægger årsregnskab i en lokal teaterforening

Økonomi i teaterforeningerne

De lokale teaterforeninger indkøber selv de turnerende forestillinger og afholder de tilhørende udgifter til lokaler, teknik, praktisk afvikling, billetsalg, markedsføring mv. Hver enkelt forening er ansvarlig for den fulde afvikling og bærer den fulde økonomiske risiko.

De lokale teaterforeningers økonomi ser meget forskellig ud. Indtægterne består af billetsalg – både abonnementssalg og løssalg – samt abonnenternes medlemskontingent. Hertil kommer tilskud, især fra formidlingsordningen. Hovedparten af teaterforeningerne modtager desuden tilskud fra den lokale kommune og nogle har aftaler om sponsorater med lokale virksomheder.

Nogle få foreninger står også selv for barsalg eller lignende i forbindelse med forestillingerne. For de fleste varetages dette dog af det sted, hvor arrangementet afholdes, som dermed også modtager indtægterne.

En mindre andel af foreningerne har aktiviteter, der er sammensat anderledes økonomisk. Det kan for eksempel være gadeteater eller børneteater, som har ingen eller kun begrænsede billetindtægter og derfor finansieres via kommunale tilskud samt tilskud fra refusionsordningen.

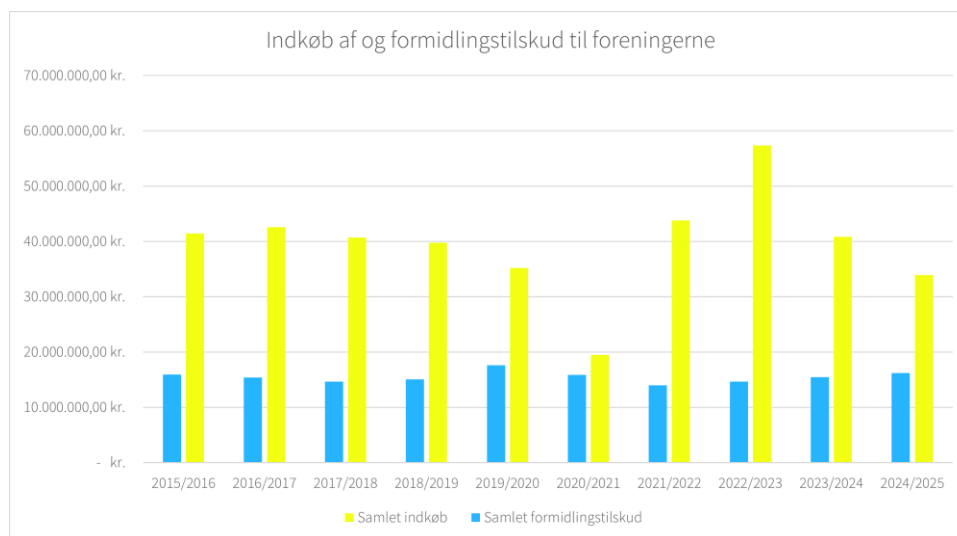
Endelig findes der foreninger med en bredere portefølje af kulturaktiviteter, hvor scenekunst kun udgør en mindre del. Det kan være foreninger, der driver et egentligt kulturhus eller også præsenterer koncerter. Økonomien for disse aktiviteter ligger uden for denne analyse. Det gælder f.eks. Hillerød Musik og Teater, Teatret i Midten (Korinth Kulturhus) og Teater og Musik Odsherred.

Udgiftsmæssigt er de største poster køb af forestillinger samt de direkte omkostninger hertil, herunder lokaleleje, teknik og billetsalg mv. Dertil kommer mindre udgifter til administration – mange køber hjælp til regnskab og bogføring – og de fleste køber også assistance til markedsføring og har udgifter til annoncering.

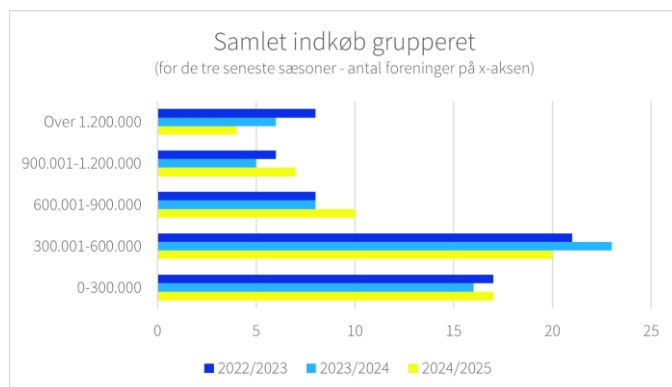
Kuratering, udvælgelse og indkøb af forestillinger samt ledelse af foreningerne varetages i altovervejende grad af frivillig, ulønnet arbejdskraft. En del foreninger tilkøber hjælp til den praktiske afvikling – eksempelvis sceneteknik, opstilling, nedtagning, billetsalg og service – enten gennem leje af

Brancheblik – Scenekunsten i Danmark: Danmarks Teaterforeninger

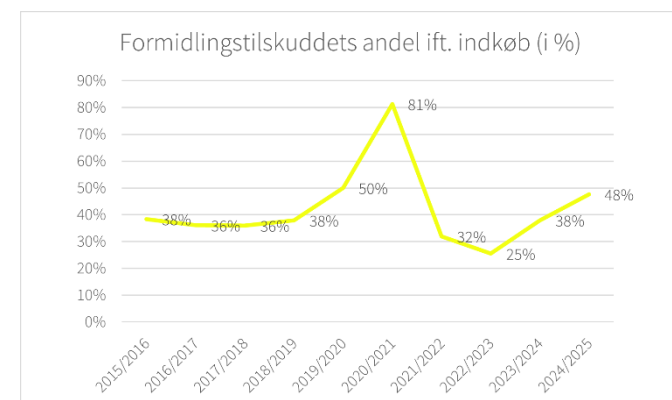
spillested eller ved at hyre løsarbejdere. Andre foreninger varetager dele af disse opgaver via frivillig indsats og har derfor tilknyttet frivilligrupper til arbejdet.



Sæson 2022/2023 er der et atypisk højt indkøb. Dette skyldes programmet hos Værket Musik og Teaterhus og Aalborg Kongres og Kulturcenter, som dette år hver har indkøbt for over 10 mio. dkr. til nogle meget store forestillinger, der hver er blevet vist flere gange. Ellers ser indkøbsniveauet nogenlunde ens ud med et fald i corona-årene og et fald i sæson 2024/2025.



Ca. 10% af foreninger indkøber for over 1.2 mio. dkr. årligt. Det skifter hvilke foreninger det er, og ser ud til at være meget afhængigt af enkelte "større satsninger", dvs. nogle få særligt dyre forestillinger. Bortset fra Helsingør Teater, som qua sit meget høje aktivitetsniveau også har et højt økonomisk indkøbsniveau. Hovedparten af foreningerne indkøber for under 600.000 kr. årligt.



Formidlingstilskuddet udgør en meget forskellig andel af de forskellige foreningers indkøb. Langt de fleste får mellem 30% og 60% af deres indkøb dækket af formidlingstilskud. Nogle ganske få ligger over, kendetegnet ved foreninger med et mindre aktivitetsniveau og ikke så dyre og mindre forestillinger. Nogle få ligger under, kendetegnet ved foreninger med få dyre og store forestillinger.

Teaterforeningernes indtægter.

Indtægterne fordeler sig gennemsnitligt på seks kategorier: billetsalg, barsalg m.m., statstilskud (formidlingsstøtte, turnénetværk m.m.), sponsorater og fondsmidler, kommunale tilskud samt andre indtægter. Kategorien ”andre indtægter” dækker især over medlemskontingenter.

Vi har valgt at fokusere analysen på foreninger, der er indbyrdes sammenlignelige. Det betyder, at de største foreninger (fx Helsingør) samt mere atypiske foreninger (fx Aalborg Teater- og Kongrescenter og Værket) ikke indgår i analysen.

De to største indtægtskilder er billetsalg og statslige tilskud. Den kommunale støtte varierer betydeligt og udgør i nogle foreninger en markant andel af det samlede indtægtsgrundlag. Meget få foreninger driver selv barsalg eller madsalg.

I gennemsnit udgør indtægterne pr. publikum 207 kr. fra billetsalg, 144 kr. i statsligt tilskud og 63 kr. i kommunalt tilskud.

Indtægtsstrukturen kan overordnet opdeles i to hovedmodeller:

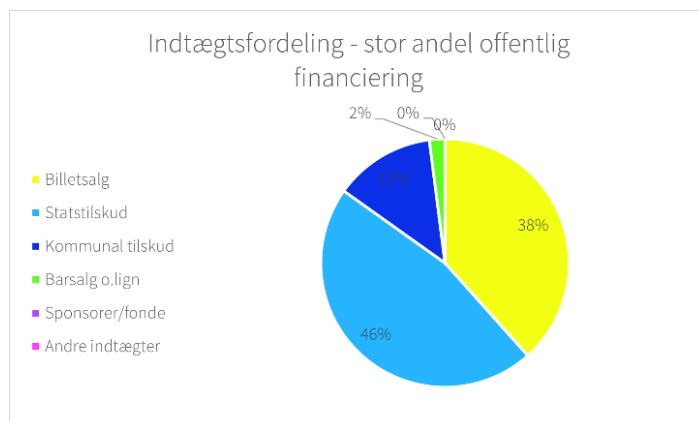
Model 1: Stor andel offentlig finansiering

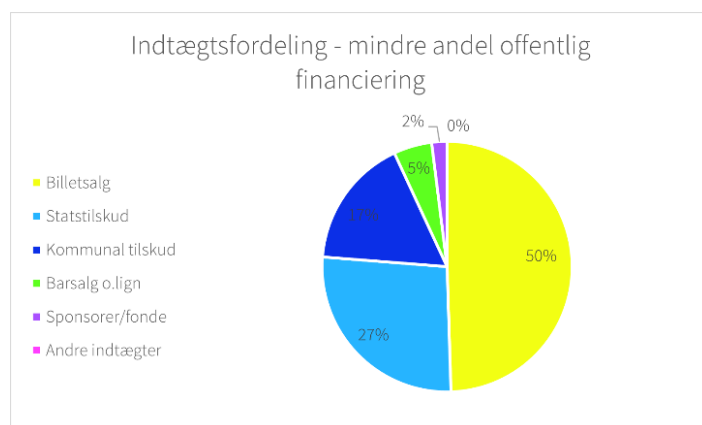
Eksempelvis Herning og Frederikssund. Kendetegnet er, at statstilskuddet udgør en meget stor andel af indtægterne, mens billetindtægten spiller en sekundær rolle.

Model 2: Mindre andel offentlig finansiering

Eksempelvis Haslev. Kendetegnet er en høj andel af indtægter fra billetsalg og en mindre andel statslig støtte.

Samlet set kan det konkluderes, at offentlig støtte er helt afgørende for alle typer teaterforeninger.



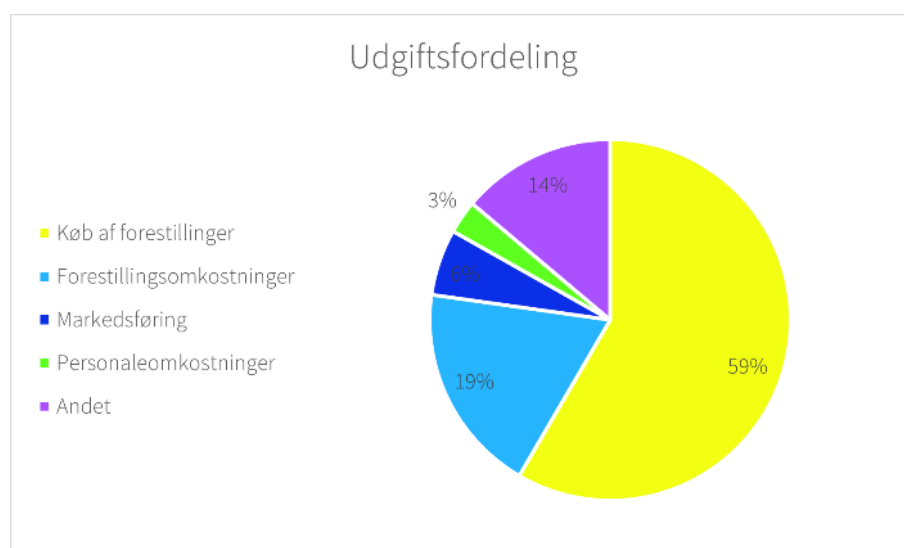


Teaterforeningernes udgifter.

Udgifterne fordeler sig på fem kategorier: køb af forestillinger, forestillingsomkostninger, øvrige udgifter (administration mv.), markedsføring samt personaleomkostninger (ansat personale i foreningerne, fx til økonomi – ikke personale til den praktiske afvikling).

Den absolut dominerende post er køb af forestillinger, som i gennemsnit udgør næsten 60 % af de samlede udgifter. Dertil kommer forestillingsomkostninger, som udgør knap 20 % og dækker over leje af sal, teknik, afvikling og praktisk gennemførelse.

Det betyder, at omkring 80 % af alle udgifter samlet set er direkte knyttet til selve forestillingerne (indkøb og afvikling).



Grundlæggende kan man sige, at lokalforeningerne ikke er særligt driftstunge og anvender hovedparten af deres midler på selve forestillingerne. Administrationsomkostningerne er relativt lave, og en stor del af arbejdet bæres af frivillige kræfter. Lønomsomkostninger til drift er begrænsede og vedrører, hvor de forekommer, især økonomiopgaver og markedsføring (ofte som tilkøbt assistance).

Det er imidlertid vanskeligt at sammenligne med andre scenekunstformidlere. Egnsteatrene har eksempelvis en række andre opgaver, herunder udvikling af nye forestillinger og drift af fysiske rammer for scenekunst, idet de både udvikler, producerer og formidler. Her udgør det kommunale tilskud en

større andel end det statslige. Ser man på tilskud pr. publikum, modtager egnsteatrene i gennemsnit ca. 305 kr. i kommunalt tilskud pr. publikum og ca. 290 kr. i statsligt tilskud pr. publikum. Tallene dækker dog over betydelige variationer mellem de enkelte egnsteatre. Til sammenligning modtager de små storbyteatre et statsligt tilskud på ca. 120 kr. pr. publikum.

Disse gennemsnitstal er behæftet med stor usikkerhed og varierer betydeligt afhængigt af de årlige publikumstal. Teatrenes opgaver er desuden forskellige og vægtes forskelligt, blandt andet i forhold til indsatsen over for børn og unge.

Ikke desto mindre fremstår modellen med støtte til lokale teaterforeninger som attraktiv set fra en kommunal synsvinkel. Den muliggør en betydelig statslig medfinansiering til præsentation af professionel scenekunst, som kan præsenteres bredt i den kommunale geografi. Modellen forudsætter dog lokale ildsjæle og et stærkt frivilligt engagement, der kan drive arbejdet. Samt at man i kommunen råder over eller har adgang til relevante og brugbare fysiske rammer til at præsentere moderne professionel scenekunst.

Tilskud stat og kommune

De offentlige tilskud til de lokale teaterforeninger består af statslige tilskud via forskellige ordninger samt lokale tilskud fra den relevante kommune.

De kommunale tilskud varierer betydeligt. Nogle gives som direkte projekttilskud, der søges årligt, mens andre er mere faste og indgår som en del af kommunens budget. Større lokale teaterforeninger kan have en egentlig driftsaftale med kommunen med fast leverance af opgaver og ydelser. Der kan desuden forekomme ad hoc-tilskud til enkelte projekter, forestillinger eller forbedringer af teaterforeningens fysiske rammer.

En del teaterforeninger har også faste aftaler med kommunen om at præsentere børneteater og/eller gadeteater. Dette sker ofte med både kommunalt tilskud og statslig refusion fra den såkaldte refusionsordning.

De statslige tilskud ydes via en række puljeordninger, hvor formidlingsordningen er den vigtigste for Danmarks Teaterforeninger.

Formidlingsordningen

Via formidlingsordningen modtager Danmarks Teaterforeninger (DT) en andel af det samlede formidlingstilskud – på vegne af de lokale teaterforeninger. Formålet er at nedsætte billetprisen ved at give rabat på en del af de udbudte billetter.

Tilskuddet er inddelt i tre puljer, hvor pulje 3 er den relevante i denne sammenhæng:

Pulje 3: Arrangører af turnéteater, teaterforeninger og kulturhuse

Formidlingsordningens pulje 3 støtter turnerende teater og kan søges af teaterforeninger og andre arrangører af turnéforestillinger to gange årligt: Hovedrunden pr. 1. marts og Ekstrarunden pr. 1. november. Begge runder vedrører samme sæson.

Medlemmer af Danmarks Teaterforeninger udfylder ansøgningen inden en nærmere fastsat frist via ansøgningsportalen på deres respektive medlemside. Når alle ansøgninger er indkommet og godkendt

af DT, trækkes den samlede ansøgning fra portalen og indsendes i Excel-format til Slots- og Kulturstyrelsen. Når ansøgningen er godkendt og behandlet i løbet af foråret, modtager DT besked om tilskuddets størrelse og tildeling pr. teaterforening og modtager herefter tilskuddet i to rater, som udbetales til foreningerne henholdsvis omkring 1. juli ved sæsonstart og i januar året efter. Tilskud fra Ekstrarunden udbetales samme år i december.

En forudsætning for at få tilskud til en forestilling er, at den er godkendt som professionel scenekunst, enten ved at være produceret med støtte i henhold til Lov om scenekunst eller ved at være godkendt af Statens Kunstfonds Projektstøtteudvalg for Scenekunst.

Herudover støttes forestillinger, der er godkendt under refusionsordningen. Se næste afsnit.

Kun godkendte forestillinger er tilgængelige i DTs ansøgningsportal.

Det maksimale tilskud pr. forestilling afhænger af antal ansøgte forestillinger i den pågældende runde, da den samlede tilskudsramme er omtrent den samme fra år til år. De senere år har det maksimale tilskud ligget på 16.-17.000 kr. Tilskuddet kan dog maksimalt udgøre 90% af forestillingens pris.

Der gælder følgende kriterier for formidlingsordningens pulje 3:

- Den enkelte turnéarrangør skal pr. teatersæson som minimum arrangere 3 forskellige professionelle scenekunstforestillinger, hvortil der sælges billetter med rabat til publikum.
- Den enkelte forestilling skal opføres lokalt i turnéarrangørens hjemstedskommune eller i en kommune, der geografisk støder direkte op til hjemstedskommunen.
- Den enkelte turnéarrangør kan maksimalt opnå formidlingstilskud til 6 opførelser af samme turnerende scenekunstforestilling i samme teatersæson.
- Der ydes ikke formidlingstilskud til turnerende scenekunstforestillinger, der udbydes til et publikum på mindre end 20 tilskuere pr. forestilling eller med en salskapacitet på færre end 20 pladser.

For teatre, der modtager støtte i henhold til Lov om scenekunst, gælder, at deres produktioner automatisk er godkendt til formidlingsordningen. Det drejer sig om Folketeatret, Det Kongelige Teater, Den Jyske Opera, Dansk Danseteater, Fredericia Teater, Randers Teater, Vendsyssel Teater, landsdelsscenerne, egnsteatre og små storbyteatre.

Pr. 1 december indsender DT den samlede afrapportering fra medlemsforeningerne vedrørende foregående sæson til Slots- og Kulturstyrelsen. Afrapporteringen indeholder oplysninger om gennemførte, erstattede eller aflyste forestillinger samt billettal for forestillingerne. Det følgende forår vender Slots- og Kulturstyrelsen tilbage med eventuelle krav om tilbagebetaling af uforbrugt støtte. DT har ansvar for at inddrive disse hos teaterforeningerne indenfor en nærmere fastsat tidsfrist.

Omkring to tredjedele af de forestillinger, der støttes via pulje 3, afholdes af Danmarks Teaterforeninger. Mellem 60 og 80 % af den samlede årlige bevilling i pulje 3 tildeles Danmarks Teaterforeninger.

Refusionsordningen

Refusionsordningen indebærer, at kommunale institutioner kan købe refusionsgodkendte forestillinger og efterfølgende søge om at få 50 % refusion fra staten af indkøbsprisen. Det betyder eksempelvis, at en

børnehave kan få dækket halvdelen af udgiften for at komme i teatret, hvis den efterfølgende søger om refusion hos Scenit via teaterrefusion.dk.

Ordningen anvendes flere steder i et samarbejde mellem den lokale teaterforening og kommunen. Her køber kommunen en forestilling – ofte – en børneteaterforestilling, som organiseres og afvikles af den lokale teaterforening. Kommunen yder samtidig et tilskud til teaterforeningen for at gennemføre forestillingen og søger herefter refusion for billetudgiften.

Turnénetværk Danmark

Turnénetværk Danmark (Statens Kunstfonds projektstøtteudvalget for scenekunsts nye underskudsgarantiordning) administreret af foreningen Turnéteater.dk.

Denne mulighed bestod tidligere af to ordninger – Garantiordningen og Turnénetværket – som fra 2025 er blevet slået sammen til én samlet ordning.

Ordningen fungerer som en underskudsgaranti, der bevilliges af Statens Kunstfonds Projektstøtteudvalg for Scenekunst (PUS). Formålet er at bidrage til, at smallere scenekunstforestillinger kan nå ud til publikum i hele Danmark. Det sker ved at yde økonomisk støtte til arrangører, der booker turnéforestillinger, så deres økonomiske risiko reduceres.

Ordningen formidles via platformen turneteater.dk, hvor producenter og arrangører koordinerer turnéer.

Over halvdelen af de lokale teaterforeninger, der er medlem af DT, er også medlemmer af foreningen Turnéteater.dk – PUS har udvalgt hvem, der kan være medlem. Scenit administrerer ordningen for PUS. Teaterforeningerne udgør den største gruppe af netværkets medlemmer. Foreningen har i 2026 i alt (83) medlemmer fordelt på 4 grupper: kulturhuse (8), egnsteatre (16), små storby teatre (13) og teaterforeninger (46). I denne nye ordning udbydes i alt 50 forestillinger årligt. I de senest to sæsoner (2025/2026 og 2026/2027) er der booket mellem 500 og 550 forestillinger til præsentation rundt i landet. De lokale teaterforeninger står for knap halvdelen af disse (215-230 forestillinger årligt).

PUS udvælger på forhånd 35 forestillinger, og foreningens medlemmer vælger ved et årligt fysisk kurateringsmøde - forud for DT's teaterseminar - de sidste 15 forestillinger, hvoraf de 2 skal være udenlandske. Producenter indmelder typisk 70 - 80 forestillinger i en open-call-proces forud for kurateringsmødet. Hvis indmeldte forestillinger opfylder Turnénetværk Danmarks kriterier, lægges de på en digital platform, hvor medlemmer elektronisk kan afgive deres prioriteter inden en frist før det fysiske kurateringsmøde. Får en forestilling 20 prioriteringer, optages de på en liste, hvor de 15 forestillinger, der ved det fysiske kurateringsmøde opnår flest stemmer, får en underskudsgaranti (se nærmere detaljer på Turnéteater.dk's [hjemmeside](#))

Sådan gjorde vi - metode

Analysen af de lokale teaterforeninger er gennemført i samarbejde med Danmarks Teaterforeninger (DT). I fællesskab har vi udsendt en mailbaseret spørgeskemaundersøgelse til alle formænd og bestyrelsesledere for de lokale teaterforeninger, der er medlem af organisationen. I sæsonen 2024-2025 har 58 lokale teaterforeninger indberettet aktivitet via DTs afrapporteringssystem. Af disse har 44 besvaret spørgeskemaet.

Derudover har vi modtaget udtræk fra DTs database vedrørende statsstøtte til medlemsforeningerne samt indberetninger om afholdte forestillinger, billetsalgstal mv. Endvidere har vi indhentet årsregnskaber for de to seneste driftsår fra de lokale teaterforeninger med godkendelse til at bruge materialet.

Alle tal er indberettet af de lokale foreninger selv. Vi har gennemgået samtlige indberetninger, frasorteret data fra aflyste forestillinger og foretaget stikprøver i foreningernes reviderede årsregnskaber med henblik på at sammenholde disse med de indberettede data. Der er generelt stor overensstemmelse, og der forekommer kun mindre variationer i materialet.

Ved internetsøgninger, herunder i Kultunauts database, har vi undersøgt, om der findes yderligere teaterforeninger af denne type i Danmark, som ikke er medlem af Danmarks Teaterforeninger. Der er identificeret én enkelt. Derudover er der enkelte medlemsforeninger, som selv indberetter direkte til Slots- og Kulturstyrelsen; deres data indgår derfor ikke i analysen.

Samlet set vurderes Danmarks Teaterforeningers data og overblik over medlemsforeningerne at være meget dækkende for denne del af scenekunstformidlingen i Danmark.

Vi har modtaget årsregnskaber fra 37 lokale foreninger. For de fleste dækker materialet sæsonerne 2022-2023, 2023-2024 og 2024-2025. For at gøre regnskabstallene sammenlignelige har vi gennemgået samtlige opgørelser og forsøgt at opstille dem efter ensartede principper, da der ikke findes en fuldt fælles praksis for regnskabsopstilling. Dette kan medføre en mindre usikkerhed i sammenligningerne. Regnskabsmaterialet vurderes at give et dækkende billede af en ”typisk” lokal teaterforening. Analysen omfatter derimod ikke de mere atypiske og større foreninger, såsom f.eks. Helsingør, Aalborg eller Værket i Randers.

Derudover har Scenit leveret data om Turnenetværket.